
NARZEKALNICZKA (1) *sb f*

G pl narz(e)kalniczek.

Sł stp brak, Cn s.v. płaczka, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Płaczka; kobieta wynajmowana do okazywania rozpacz i opłakiwania czyjejś śmierci; funera, lamentatrix, praefica Cn: Zwołaycie nárzekálniczek [vocate lamentatrices Vulg Ier 9/17]/ niech nád námi lámentuią mowiąc: Pułzczaycie łzy oczy nálze/ y powieki nálze opływaycie wodą. O iákośmy zwoiowáni/ y wielce pohánbieni. [...] Trupy iáko gnoy po polu leżą SkarKazSej 706a.

Cf [NARZEKACZKA], [NARZEKALNICA]

DJ